

РЕШЕНИЕ

№ 4499

гр. София, 20.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.09.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Павлов, като разгледа дело номер **4796** по описа за **2011** година
докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба [фирма] ([фирма]), ЕИК[ЕИК] със съдебен
адрес [населено място], [улица], ет.2, бизнес-център „В.” чрез адв. В. Т. от САК
срещу РЕШЕНИЕ от 13.04.2011 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД,
НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 4-ти състав по нахд № 1561/2010 г., с което е
потвърдено наказателно постановление (НП) № 0222 от 21.12.2009 г., издадено от
председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на
основание чл.332 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) му е наложена
имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение на чл.286 ЗЕС.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на
първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон
и съществени процесуални нарушения. Касаторът счита, че в производството пред
СРС административно наказателното обвинение не е доказано. Визира
нарушение на чл.52, ал.4 ЗАНН, допуснато от административно наказващият
орган (АНО), който не е извършил самостоятелна проверка и разследване на
спорните факти и обстоятелства, както и събиране на допълнителни
доказателства, въпреки депозирано от жалбоподателя възражение за
допълнителна проверка, което от своя страна било довело до накърняване
правото на защита на касатора. Посочва нарушение на чл.42, т.5 и чл.57, ал.1, т.6

ЗАНН чрез неконкретизиране на конкретна нарушена хипотеза, касаеща различни нарушения по чл.286 ЗЕС. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде отменено НП.

Ответникът по касационната жалба председател на Комисията за регулиране на съобщенията не взема становище.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 13.04.2011 г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 4-ти състав по нахд № 1561/2010 г. е потвърдиб наказателно постановление № 0222 от 21.12.2009 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на касатора на основание чл.332 вр. чл.336 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение на чл.286 ЗЕС. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетел на установяване на нарушението и съставяне на АУАН Н. П. К., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, като касаторът е осъществил от обективна страна състава на нарушението по 286 ЗЕС, за което е наложена имуществена санкция в минимален размер съгласно чл.332 вр. чл.336 ЗЕС.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НК, 4-ти състав е валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на закона. На основание чл.220 АПК касационната инстанция възприема правилно установената от СРС фактическа обстановка: На 27.07.2009 г. служители на КРС А. Л. И. (актосъставител) и Н. П. К. (свидетел по АУАН на установяване на нарушението) констатирали, че [фирма] (предприятие, уведомило КРС за намерението си да осъществява електронни съобщения чрез кабелна мрежа за пренос на данни) е изградило участъци от своята кабелна електронна съобщителна система за пренос на данни и достъп до И. в [населено място], [жк]подземно и въздушно, като изградените въздушни участъци пресичат междублоковите пространства по конкретно посочени четири броя въздушни трасета. При така установените факти касационната инстанция не възприема оплакванията, че административно наказателното обвинение е останало недоказано. Районният съдия правилно е отбелязал, че фактите са установени при съвкупната преценка на всички доказателства по делото - констативен протокол № С-АИ-067/27.07.09 г. за извършената проверка съвместно с лице, работещо по трудово правоотношение при касатора, както и от приложените към същия КП снимки относно констатираните въздушни трасета между конкретно посочени жилищни блокове на [жк](всички снимки са подписани от техник

на касатора Я. П. И.) и договори за достъп до И., сключени между касатора и конкретни потребители в[жк]. Свидетелката на установяване на нарушението К. посочва, че всички нарушения били констатирани на място, като трасетата били показвани от И.. Същите завършвали с абонат на фирмата, кабелът влизал в съответното жилище, за което били приложени договори. Правилно районният съдия не е приел за основателни възраженията за нарушение на чл.52, ал.4 ЗАНН поради необсъждане в НП на направеното възражение по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН, както и поради несъбиране на допълнителни доказателства от административно –наказващия орган (АНО). Необсъждането на възраженията на касатора в НП е указание за приемането им за неоснователни от страна на АНО. Същото не представлява съществено процесуално нарушение, доколкото наказаното лице е разполагало с възможност да ангажира тези доказателства и пред СРС, като не е сторило това. Действително пред СРС касаторът е представил договор за поръчка от 03.12.2008 г., съгласно който е възложил на [фирма] да извърши подмяна на FTP кабел в подземни шахти с кабели на БТК с оптичен кабел, като изгради нова оптична мрежа в същите шахти в кв.С.. Същите доказателства не са достатъчни, за да докажат, че касаторът е изпълнил задълженията си по чл.286 ЗЕС относно мрежата, изградена в[жк], още повече, че влизат в пряко противоречие с снимковия материал, приложен към констативен протокол № С-АИ-067/27.07.09 г. и показанията на св.К..

При така установената фактическа обстановка касационната инстанция приема, че законосъобразно и правилно районният съд е приел, че при образуването и воденето на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Обжалваното решение е постановено на база събраните доказателства, които кореспондират помежду си, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал процесуални нарушения.

Правилно районният съдия е отбелязал наличието на задължение по чл.286, ал.1 ЗЕС за подземно изграждане на кабелните електронни съобщителни мрежи и допустимост за въздушно изграждане само при условията на чл.286, ал.2 ЗЕС, което задължение съобразно пар.13 от ПЗР на ЗЕС се прилага и по отношение на електронната съобщителна инфраструктура, изградена преди влизането в сила на този закон. Ето защо се неоснователни доводите в касационната жалба касателно изграждането и ползването на мрежата.

По изложените съображения не са допуснати твърдените касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ от 13.04.2011 г. на СРС, НО, 4-ти състав е ПРАВИЛНО и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 13.04.2011 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 4-ти състав по нахд № 1561/2010 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.